

Ny epistily nosoratan'i Jakôba

Ny asa takiana ao amin'ny epistily nosoratan'i Jakôba izay milaza fa manam-pinoana (mino) izy dia ny asa izay tapitra ny fikirizana (Jk 1: 4), izany hoe ny mino hatrany ny lalàna tonga lafatra, ny lalàn'ny fahalalahana (Jk 1: 25).

Ny epistily nosoratan'i Jakôba

Fampidirana

I James ilay Marina, mety ho iray tamin'ny rahalahin'i Jesosy (Mt 13:55; Marka 6: 3), no mpanoratra an'ity epistily ity.

Ny Rahalahy James dia vao niova fo taorian'ny nitsanganan'i Kristy tamin'ny maty (Jaona 7: 3-5; As 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), ary tonga iray amin'ireo mpitarika ny fiangonana tany Jerosalema, ary voatendry ho iray amin'ny andrin'ny fiangonana (Gal. 2: 9).

Ny epistily nosoratan'i James dia tamin'ny taona 45 tany ho any. C., talohan'ny filankevitra voalohany tany Jerosalema, tokony ho 50 d izany. C., izay manao ny epistily ao amin'ny Testamenta Vaovao tranainy indrindra. Raha ny filazan'ilay mpahay tantara Flávio Josefo dia novonoina i Tiago tamin'ny taona 62 d. Ç.

Ny mpiresaka tamin'io epistily io dia ny jiosy niparitaka niova ho Kristianisma (Jk 1: 1), noho izany ny feo sy ny fiteny mahery vaika mampiavaka ny Jiosy.

Rehefa nanoratra ity epistily ity izy dia nitady hanohitra ny fampianaran'ny jiosy ny finoana ny Andriamanitra tokana, miaraka amin'ny fampianarana ny filazantsara, dia ny finoana an'i Jesosy Kristy, satria tsy misy ilana azy ny milaza fa mino an'Andriamanitra izy, fa fa tsy mankatoa ny didin 'Andriamanitra Andriamanitra, izay mino an'i Kristy.

Ny fomba fiasan'i James dia mampahatsiahy antsika izay nampianarin'i Jesosy hoe: "AZA tezitra ny fonareo; mino an'Andriamanitra ianao, mino ahy koa ianao "(Jao. 14: 1), mampiseho ny maha-zava-dehibe ny foto-kevitra resahina amin'ny mpihaino kendrena: ny jiosy niova ho Kristianisma.

Saingy ny fiheverana diso momba ny epistilin'i Jakôba dia niely nanerana ny Kristianisma Anarana, fa niaro ny famonjena tamin'ny asa izy, nanohitra ny apôstôly tamin'ireo Jentilisa, izay niaro ny famonjena tamin'ny finoana.

Ny tsy fahazoana ny hevitr'i James dia nahatonga an'i Martin Luther hankahala ity epistily ity, ary niantso azy io hoe "epistily mololo". Tsy hitany fa ny fampianaran'i Jakôba dia tsy misy hafa amin'ny fampianaran'ny apôstôly Paoly.

Famintinana ny epistily nosoratan'i Jakôba

Ny epistilin'i Jakôba dia manomboka amin'ny famporisihana haharitra amin'ny finoana, satria amin'ny faharetana dia vita ny asan'ny finoana (Jk 1: 3-4). Izay maharitra ny fitsapana nefa tsy mihena, dia sambatra, satria izy handray ny satro-boninahitr'Andriamanitra, izay homena izay mankatoa azy (Jk 1:12).

James dia mampiasa ny teny hoe "finoana" amin'ny hevitra ny hoe "mino", "mino", "matoky", tsy toy ny apôstôly Paul, izay mampiasa ny teny hoe "amin'ny finoana" sy amin'ny hevitra ny

“fahamarinana”, ary ity ny dikany farany dia be mpampiasa kokoa noho izany.

Avy eo, i Jakôba dia manolotra ny votoatin’ny filazantsara, izay fahateraham-baovao amin’ny alàlan’ny tenin’ny fahamarinana (Jk 1:18). Taorian’ny nanamafisany fa ilaina ny mandray ny tenin’ny filazantsara amin’ny maha mpanompo mankatò, izay herin’Andriamanitra ho famonjena (Jak. 2:21), dia namporisika ireo olona nifampiresaka taminy i James mba hanatanteraka izay voafaritra ao amin’ny filazantsara, tsy hanadino ny fotopampianarana. an’i Kristy (Jak. 2: 21).

Notsiahivin’i James fa izay mitandrina ny fahamarinan’ny filazantsara ka maharitra amin’izany fa tsy mpihaino hadino dia manao ny asa napetrak’Andriamanitra: mino an’i Kristy (Jak. 2:25).

Raha jerena ny asa takian’Andriamanitra dia nasehon’i James fa ny fivavahana nefa tsy manakana izay avy ao am-pony, dia ny mamita-tena, ary hita ho zava-poana ny fivavahan’ny olona iray (Jak. 2: 26-27).

Niantso ireo rahalahiny niresaka taminy indray i James, ary avy eo niantso azy ireo izy mba tsy hanaja olona, □□satria nilaza ho mpino an’i Kristy (Jk 2: 1). Raha misy milaza fa mino an’i Jesosy Tompo izy dia tsy maintsy mandroso arak’izany finoana izany: tsy fanajana olona noho ny fiaviany, fiteny, foko, firenena sns. (Jk 2:12)

Niova indray ny fomba fiasan’i Tiago tamin’ny alàlan’ny fomba iray matotra: – ‘Ry rahalahiko, mba hanontany azy ireo raha mahaso ny milaza fa manam-pinoana izy ireo, raha tsy manana asa. Azo atao ve ny mino tsy misy famonjena?

Ny teny hoe asa ao anatin’ny sahan-kevitra dia tsy maintsy takarina araky ny fahitan’ny olona fahizay, izay vokatry ny fankatoavana didy. Ho an’ny lehilahy tamin’izany fotoana izany, ny baikon’ny tompo sy ny fankatoavan’ny mpanompo dia nanjary asa.

Ny fomba fiovana dia miova avy amin'ny olona ho amin'ny famonjena. Voalohany; Izay mino an'i Kristy dia tsy afaka manaja. Faharoa: Izay milaza fa mino fa iray Andriamanitra, raha tsy manao ny asa takian'Andriamanitra izy dia tsy ho voavonjy.

Ny olana dia tsy resaka olona milaza azy ho mino an'i Kristy, fa izay milaza azy ho mino kosa dia Andriamanitra tokana. Izay mino an'i Kristy no hovonjena, satria izany no asa takian'Andriamanitra. Tsy afaka mamonjy olona milaza ho mino an'Andriamanitra ianao, nefa tsy mino an'i Kristy, satria tsy izy no mpanao ny asa.

Ny asa takiana amin'ireo izay milaza fa manam-pinoana (finoana) dia ny asa izay tapitra ny fikirizana (Jk 1: 4), izany hoe mijanona ho mino ny lalàna tonga lafatra, ny lalàn'ny fahalalahana (Jk 1:25).

Ny asa takiana amin'ireo izay milaza fa manana finoana (finoana) dia ny asa izay tapitra ny fikirizana (Jk 1: 4), izany hoe mijanona ho mino ny lalàna tonga lafatra, ny lalàn'ny fahalalahana (Jk 1: 25). .

Satria fantatry ny Kristiana niova fo teo amin'ny jiosy fa ny asa takian'Andriamanitra dia ny mino an'i Kristy, amin'ny filazany fa tsy ampy ny milaza fa manam-pinoana izy, dia nanantitrantitra i James fa tsy mampaninona ny mino an'Andriamanitra sy ny tsy mino an'i Kristy.

Ny fomba fiasa ao amin'ny toko faha-3 dia miova indray rehefa voalaza hoe: ry rahalahiko (Jk 3: 1). Ny torolàlana dia natao ho an'ireo izay te-ho tompony, na izany aza, ho an'ity fampiharana ho minisitra ity dia ilaina ny "tonga lafatra". Ny hoe tonga lafatra amin'ny teny manodidina dia tsy hoe solafaka amin'ny teny fahamarinana (Jk 3: 2), amin'izay dia ho afaka hitarika ny vatana (ny mpianatra).

Taorian'ny ohatra azon'ny teny atao hampiroboroboana, dia novaina indray ny fomba fiasa mba hiresahana ny tsy

fahafahan'ny miroso amin'ny hafatra samihafa avy amin'ny olona iray ihany, mampifanohitra ny fahalalana an'Andriamanitra amin'ny fahendrena sy ny fomban'olombelona (Jk 3:10 -12) .

Ary farany, ny toromarika dia ny hoe ny kristiana niova finoana avy amin'ny jiosy dia tsy tokony hifanaratsy (James 4:11), ary, amin'ny isa (mpanankarena), dia manondro ireo Jiosy namono an'i Kristy.

Ny epistily dia mihidy amin'ny famelabelarana ny lohahevitra voalohany: fikirizana (Jk 5:11), mamporisika ny mpino hanana faharetana amin'ny fijaliana.

Ny hevi-diso lehibe amin'ny fandikana

1. Fantaro fa i Tiago dia miahiahy amin'ny olana toy ny fahamarinana ara-tsosialy, fizarana fidiram-bola, asa soa, sns;
2. Ny fiheverana ny fananarana mafy an'ireo 'manankarena' izay manangona entana ho fananarana ho an'ireo izay manana harena ara-nofo dia tsy hitandrina fa ny teny hoe 'manankarena' dia tarehin-tsoratra mihatra amin'ny Jiosy;
3. Fantaro fa ny taratazin'i Jakôba dia mifanohitra amin'ny fampianaran'ny apôstôly Paul, izay manolotra famonjena amin'ny finoana an'i Kristy Jesosy. Raha ny marina dia nasehon'i Jakôba fa ny finoana an'Andriamanitra dia tsy izay takian'Andriamanitra ho amin'ny famonjena, fa ny finoana an'i Jesosy no Kristy, asan'ny finoana;
4. Fantaro fa ny asa tsara dia takiana mba hanamarinana ireo izay manana finoana marina. Izay mino an'i Kristy araka ny Soratra Masina dia manana finoana marina, satria izany no asa takian'Andriamanitra;
5. Misafangaro ny asa tsara amin'ny voankazo hamantarana ny

hazo.